గ్రామఫోను

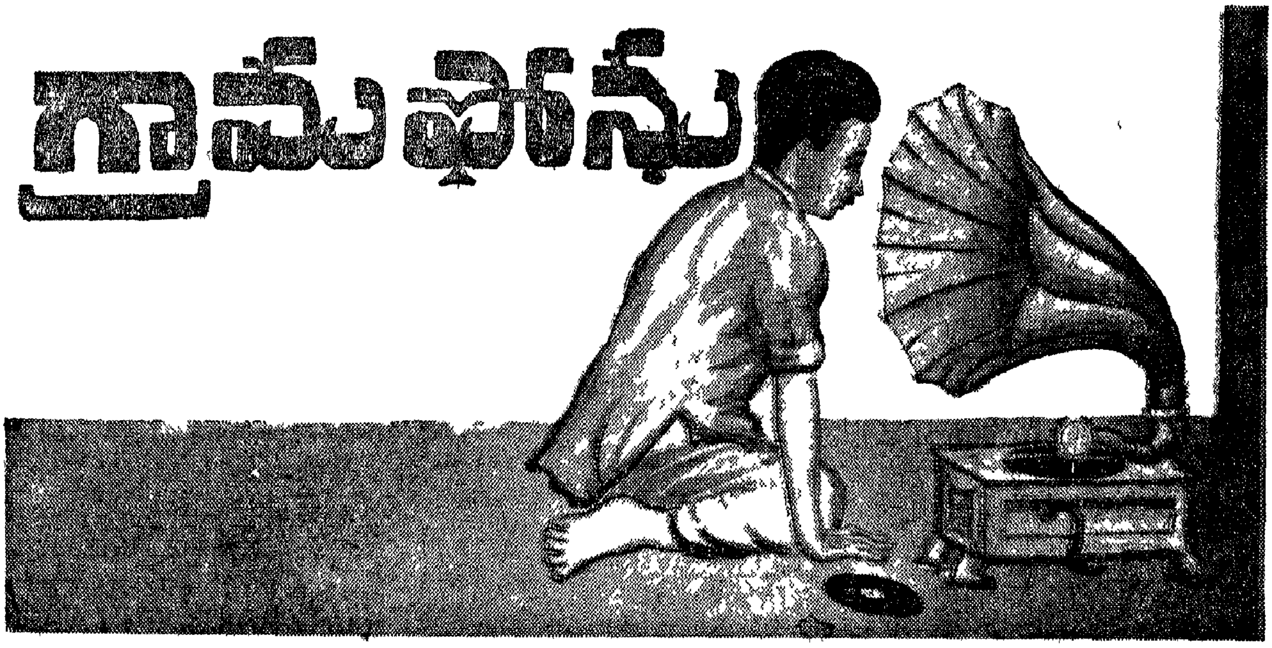

అలకపాన్పు మీంచి ధర్మారాయుడు లేవకుండే సరికి 'అలా కూర్చుంటే ముందు కార్యక్రమం చాలా ఉంది ఏం కావాలో కోరుకో రే'-అని వత్తిడి చేశాడు మామ

ధర్మారాయుడు యేదో యోచిస్తూ మామ వైపు చూసి అన్నాడు కోరినది తప్పక యిస్తానంటేనే కోరుకొంటాగాని—లేక పోతే నేను కోరుకోనేదీ లేదు, మీరు యిచ్చేదీ లేదు'-అని

'అలా యెందుకవుతుందోయ్? కోరుకో తప్పకుండా నువ్వు కోరుకొన్నది కొని యిస్తా,' నన్నాడాయన ధర్మారాయుడికి కొంచెం ధైర్యం చేకూరింది 'తప్పక యిస్తారు గదూ?' అన్నాడు ధర్మారాయుడు

'ఓ' అన్నాడాయన ధర్మారాయుని వైపు దృష్టి నిలుపుతూ చుట్టుప్రక్కల వాళ్ళంతా యీవిధంగా మామగారిని బలవంతపెట్టించి యే మోటారుసైకిలో-మరి యే రేడియోనో కోరుకొంటాడను కొన్నారు

ధర్మారాయుడయితే పెద్ద వాగ్దానం మామవద్దనుండి పుచ్చుకొని తన కోర్కె వెల్లడించటానికి యిష్టపడ్డాడు మామ గూడా అల్లుడేం కోరినా యివ్వటానికి సిద్ధపడ్డాడు! అయితే మధ్యవాళ్లు మాత్రం యేంకోరు కొంటాడో - మామగారి జులు మేవిధంగా వదలిస్తాడో అని ఊహిస్తూ మాత్రం ఉండిపోయారు 'కోరుకో మంటారా?'— ధర్మారయుడు తిరిగి ప్రశ్నించాడు

అతని చాదస్తం— మామకు—చివరకు తనవాళ్లకు సహితం- విసుగును తెప్పించింది 'కోరుకోవోయ్ సందేహిస్తా వెందుకూ? నీకేం కావాలో అది తప్పక యిస్తా' అన్నాడు మామ

'అలా విసిగించగూడదు - కోరుకో రేడియో'- అన్నారు తన సన్నిహితుల్లో ఒకరు!

ధర్మారాయుడు నిజంగా రేడియో కోరుకొన్నా ధర్మారాయుడి మామ యివ్వ గలిగినవాడే ఆయన పెట్లో డబ్బు బాగా మూల్గుతోంది అల్లుడేం కోరినా తప్పక యివ్వగలుతాడు

ధర్మారాయుడికి యెవరి యోచనలూ నచ్చలేదు—తనకుతానే దూరం యోచించి '(గ్రామఫోను కావాలి'—అన్నాడు

ఓస్ ఈ మాత్రందానికేనా అలాగే లేవోయ్'- అన్నాడు ధర్మారాయుడి మామ- ముందుసన్నాహం చేస్తూ'

'ఓస్ ఈమాత్రమే కోరావేమిట్రా-మీ మామపెట్లో డబ్బంతా బయట గుమ్మరింపచేస్తావేమో ననుకొన్నాము వెధవది-రెండు వందల రూపాయలకక్కూర్తి వెలగబోశావ్'—అన్నారు ధర్మారాయుడిహితులు చాలామంది

'ముందది రానివ్వండి చూద్దాం బంగారపు కొండ కావాలని కోరటం— వాళ్ల చేత కళ్లు తేలవేయించటం కంటె—వాళ్ల శక్తిని పరీక్షించటానికి యీ మాత్రం చిన్న బహుమానం కోరుకొంటే చాలు నిజం ఆలోచిస్తే, వెధవ గ్రామ ఫోనే కొనుక్కొనలేనేమిటి?"— అన్నాడు ధర్మారాయుడు ఈమాటలన్నీ ధర్మారాయుడి మామ విన్నాడు—పెండ్లి పూర్తిగా విజయవంతంగా ముగిసింది

న్యాయంగా ధర్మారాయుడు కోరు కొన్న కోర్కె—యే పండుగసందర్భం లోనో తీసుకొనిపోయి మామయిచ్చి వానికి సంతోషాన్ని కల్గించాలి ధర్మారాయుడూ ఆవిధంగానే ఉద్దేశపడ్డాడు! వివాహం అయిన రెండు సంవత్సరాల కాలంలో యే సంవత్సరాదో, యే సంక్రాంతో—పండుగల పేరుతోనో ధర్మారాయుడు పల్లె ఉండవలసింది నాలుగుజామూర్లూ సంపాదించుకొని యుండవలసింది అతడి అదృష్టం అనండి, దురదృష్టం అనండి-వివాహం అయిన తర్వాత - తనకార్యం జరిగేరోజు దాకా - ధర్మారాయుడు వాళ్ల గుమ్మం యొక్క అవకాశం లేకపోయింది, తన బహుమానం తెచ్చుకొనటంగాని, పోనీ వాళ్లకు గుర్తుచేయటంగాని జరిగియుండక పోయింది ఎదో పండుగపేరుతో-అల్లుడ్ని తమయింట రెండురోజు లుంచుకోవాలనీ వాళ్ళూ యెంతో తాపత్రయపడ్డారు కాని సమయం వచ్చేసరికి సరిగ్గా యే పురుడో యే పుణ్యమో-గబుక్కున-పండుగకు రెండురోజులు ముందువచ్చి కూర్చునేది వాళ్లుమాత్రం - తీసుకొనివద్దామనే ఉద్దేశం ఉంటేమాత్రం యీలాంటి అడ్డులు వచ్చినప్పుడు యేం చేయ కలుగుతారు?

ధర్మారాయుడు అత్తవారింటికి - తన కార్యం జరిగేరోజు వరకూ వెళ్లడానికి వీలులేకపోయింది పోనీ ఆ సమయం లోనయినా - తన పెండ్లినాటి కోరిక మామకు గుర్తుండి తీర్చుతాడేమోనని అతడు భావించాడు, కాని ఆశుభ కార్యం-శుభంగా జరిగిపోయింది. ఏమేమో వండిసరకు తనకు కానుకగావచ్చిందిగాని కోరుకొన్న-

ప్రత్యేకంగా అలకపాన్పుమీద - వాగ్దానం పుచ్చుకొని అడిగిన గ్రామఫోనుమాత్రం రాలేదు.

ధర్మారాయుడు, తొందరపాటుమనిషి కాడు; తనకోర్కె యేదో విధంగా నెరవేరి తీరాలి అన్న పెంకిపట్టుమాత్రం అతనిలో ఉంది గ్రామఫోను, నిజం యోచిస్తే, తనకు తానే కొనుక్కొనగలడు- వాగ్దానం పుచ్చుకొన్న మామ దాన్ని కొనియిస్తేనే - దానిలోని అందం, చందం

ధర్మారాయుడు తొందరమనిషి కాడని యిదివరకొక మారు చెప్పాను నిజంగా అతడు తొందరమనిషి అయినట్లైతే— కార్యం రోజునే-యేదోవిధంగా మామను హేళన చేసేవాడు నలుగుర్లోనూ పెద్దమనిషి తాను కోరుకొన్న కోర్కె తప్పక తీరుస్తానని వాగ్దానం చేసినప్పుడు-అవసరం తీరినతర్వాత మాట మారుస్తాడని ధర్మారాయుడు తలపోయలేదు తంబోసినట్లయితే అదినం యెంత గొడవచేయాలో అంతా చేసి ఉండేవాడు!

* * * *

ధర్మారాయుడు బి ఏ పరీక్షలో కృతార్థుడవటం, వెంటనే రాజమండ్రిలో ఉద్యోగం దొరకటం, లలిత కాపురానికి రావటం యించుమించుగా ఒకేమారు జరిగాయి కాపురానికొచ్చిన లలితయినా తనతోగూడా భర్తగారు కోరిన గ్రామఫోను తీసుకొనిరాలేదు ఆమెకుమాత్రం యెప్పుడో పెండ్లిసందర్భంలో జరిగిన విషయాలు జ్ఞప్తియందుంటాయేమిటి? ఎవరిదాకానో యెందుకు - అటు ధర్మారాయుడి తండ్రికిగాని యిటు మామకుగాని యీ సంగతి గుర్తులో ఉన్నదేమిటి జ్ఞప్తియందుంచుకోవలసిన అగత్యం ఒక్క ధర్మారాయుడికి కలిగిందిగాని!

దైవానుగ్రహం ఉంటే లలిత ద్వారా తన గ్రామఫోను సంపాదించవచ్చనుకొన్నాడు ధర్మారాయుడు! అందుకనే ఆమెతో విషయం డొంకతిరుగుడుగా యెన్నో విధాలుగా మార్చిచెప్పాడు ఒకమారన్నాడతను కొంతమంది మామలు— అల్లుళ్లు కోరుకున్న కోర్కెలు తీరుస్తామని చెబుతారు. కాని ఆ అవసరం కొంచెం తీరిపోయిందంటే—ఆ విషయం చివరకు మనస్సులోనయినా ఉంచుకొనరు. లలితకు— గ్రామఫోనుసంగతి అసలు స్ఫురణలో లేనేలేదు. అందువల్ల ఆమె తిరిగి ప్రశ్నించటం సంభవించింది 'అందరు నాన్నలూ— మా నాన్నలాంటివా ఏమిటి?—' ధర్మారాయుడు ఆమె అమాయకత్వానికి నవ్వుకొన్నాడు అతనే అన్నాడు తిరిగి 'ఆ అట్లాగా? మీ నాన్న అల్లుళ్ళకోర్కెలు తప్పకుండా తీరుస్తాడుకాబోలు నేం?' అని

'మీరు చూడలేదూ?' అంది లలిత

'చూడకేం—మీ నాన్న విషయం బాగా తెలుసుకొన్నా' అన్నాడతను నవ్వుతూ.

పాపం లలితమాత్రం విషయం గ్రహించలేకపోయింది

* * * *

మరో సమయంలో ధర్మారావు అన్నాడు ఏవిధంగా నయినా విషయం కదుపుతుందేమో నని 'నాకు గ్రామఫోనంటే యిష్టం - మరి నీకు?' అని

'నాకే వాయిద్యాలన్నా యిష్టంలేదు' అని లలిత ప్రత్యుత్తరంయిచ్చింది అంతటితో మరి ముందు వేసుకొన్న ప్లాను ఫైలయింది కానయితే ధర్మారాయుడు నవ్వుతూ అన్నాడు 'అందుకనే కాబోలు దేవుడు నీకీలాటి కోమల - కోయిలస్వరం యిచ్చాడు' అని

నిజంగా లలితకు పాట రాకపోటంవల్ల అది తనను ఎగతాళి చేస్తున్నట్లుగా, అర్థం చేసుకొంది ఈలాంటవి కొత్త సంసారాల్లో ఉండేవేగా! అందు వల్ల - మాటకు మాటగా—'మీ కోయిల స్వరం ముందు నా స్వరం యెంతలెండి' అంది

ధర్మారాయుడికీ పాట పాడటం రాదు అందువల్ల అంతటితో అతడు నోరు కట్టివేయవలసివచ్చింది

అతనేవిధంగా ప్రయత్నించినా లలిత విషయాన్ని గ్రహించుకోలేని పరిస్థితిలోనే ఉంది చివరకు మరొకమారు ధర్మారాయుడు డొంకతిరగుడుగా తన అభిప్రాయాన్ని చెప్ప సిద్ధపడ్డాడు

'నేను గ్రామఫోను కొనదల్చుకున్నాను' అన్నాడతను. ఆమె దానిమీద వద్దనో, కొనమనో, మానాన్నను అడగండనో అంటుందని అతడూహించాడు, దానిమీద అలకపాన్పు విషయం గుర్తుకు తెచ్చి మామను యెగతాళిచేయాలని అతడు పథకం నిర్మించుకొన్నాడు

లలిత ఆ మాటలు వింటూ తీవ్రంగా ధర్మారాయుడి వైపు చూస్తూ అంది. 'గ్రామఫోను కొన్నా సరే రేడియో కొన్నా సరే! మీ యిష్టంవచ్చినట్లు చేయండి— చెల్లీ చెల్లకుండా డబ్బు పడుంటే—మీ యిష్టంఅయిన ఖర్చులు చేయచ్చు అయినా తెలియక అడుగుతాను. ఏముందండీ ఆ మాయదారి గ్రామఫోనులో?' అని

'కథ అడ్డం తిరిగింది'—అనుకొన్నాడు. ధర్మారాయుడి మనస్సులో—తన పథకం విషయంలో జరుగుతున్న సంఘటనల విషయం అతడు యోచిస్తుంటే నవ్వు కలసి వస్తోంది.

ఆ సమయంలో అతడన్నమాట లివి: 'మొత్తంమీద తండ్రికితగ్గ కూతురవే. మంచి జవాబిచ్చావ్ ఈమారు మీ గ్రామం వెళ్లినప్పుడు చెప్పు మీ నాన్నతో నే గ్రామఫోను కొనుక్కొనబోతున్నానని!'

అంతటితోనయినా పూర్వకథ జ్ఞప్తికి వస్తుందేమోనని ధర్మారాయుడు ఊహించాడు కాని పూర్వవిషయం ఆమెకు స్ఫురణకు రాలేదు సరిగదా 'మీరు గ్రామఫోను కొనటం యేమిటి నే మానాన్నతో చెప్పటం యేమిటి? అవసరం అయితే మీరే చెప్పండి. అయినా ఆయనతో చెప్పటం యెందుకూ?' అని అంది.

ధర్మారాయునికోపం హెచ్చిపోయింది. తన మాటలకు సరియైన జవాబు యివ్వకపోటంసంగతటుంచి యీ విధంగా 'మా నాన్నగారితో చెప్పటం యెందుకూ?' అని తన్నే యెదురుప్రశ్న వేయటం అతనికి యిష్టంలేదు— కోపంలో ఉండబట్టలేక—'బుద్ధి లేక— కొనుక్కొనలేక' —అని మాత్రం అన్నాడు

లలిత ఆశ్చర్యంతో విషయం అర్థంగాక తెల్లబోయి చూస్తూ ఉండిపోయింది

పట్టుదలలో వివిధరకాల పట్టుదలలు ఉంటాయి అన్ని పట్టుదలలోనూ అల్లుడికి మామగారిమీద ఉండే పట్టుదల—మరి యితరత్రా యెవరివద్దా ఉండదు ఇది సత్యం! ధర్మారాయుడి సందర్భంలో గూడా అంతే! ఎందువల్లనంటే-నిజంగా- రెండు వందల రూపాయలు

రు. 100 బహుమానం

(గవర్నమెంటు రిజిస్టర్డు)

తెల్లవెంట్రుకలను అంత మొందించండి రంగులు వాడకండి మా ఆయుర్వేద సువాసన "సెంట్రల్ మోహిని ఆయిల్" 60 ఏళ్లదాకా నల్లగా ఉంచును ఇది మీ దృష్టిని వృద్ధిపరచి తల నొప్పిని కుదుర్చుతుంది కొన్ని వెంట్రుకలు తెల్లబడితే రూ 2-8-0 తో ఒక సీసా (మూడు ఒకసారి 6-8-0) కొనండి హెచ్చుగ తెల్లబడితే 3-8-0 (మూడు ఒకసారి 9-0-0) తలంతా తెల్లబడితే రు 5-0-0 (మూడు ఒకసారి రు 12) కొనండి ఇది అబద్ధమని ఋజువుచేసిన వారికి రు 100 బహుమానం పూర్తి విశ్వాసానికి అణాన్నర స్టాంపు పంపి గ్యారంటీ తీసుకొనండి.

Bharat Kalyan Aushadhalaya

Post Bag No 6725, Calcutta (A P

ఖర్చు చేసి గ్రామఫోను కొనే శక్తి ధర్మారాయుడికి ఉంది కాని పట్టుదల వచ్చినప్పుడు – అంటే ఒకరు తనకు కొని యిస్తానని వాగ్దానం చేసినప్పుడు – ఆ వస్తువుకు తనచేతి డబ్బు ఖర్చు పెట్టడం, కొనుక్కోవటం అంత శ్రేయస్కరం అయిన పని గాదు అది తన బలహీనత చూపుకోవటం అని అతని ఉద్దేశం ధర్మారాయుడికి పట్టుదల హెచ్చింది, ఏదో విధంగా మామచేత గ్రామఫోను కొనిపించితీరాలి– అది యేలాటి దయినా సరే–యేమయినాసరే ఆయన కొనితీరాలి! అవసరం అయితే తిరిగి తాను మరొకటి కొనుక్కొంటాడు! అయితే గ్రామఫోను కొనియివ్వవలసిందని స్వతహాగా తనకు తాను తెలియపర్చుకోవటం అంత తెలివితక్కువతనం మరొకటి లేదు ఆయన కాయన యీ విషయం జ్ఞప్తికి తెచ్చుకోవాలి. కొనియివ్వాలి! అంతే!

* * *

అనుకొన్నప్రకారంగా పండుగలకు దంపతులు వెళ్లారు అత్తారింటికి అయితే ధర్మారాయుడి అదృష్టమో లేక లలితఅదృష్టమో, లేక మరి దంపతులిరువురి అదృష్టమోగాని యీమారు మాత్రం యే విధమైన అడ్డంకులూ–పండగకు ఆటంకం కల్గించలేదు!

పండుగ వైభవంగా జరిగిపోయింది ధర్మారాయుడికి మాత్రం తన అల్లుని బెట్టు ప్రదర్శించాలనే ఆదుర్దా హెచ్చుగా పీడిస్తోంది తగినట్లుగా సమయం కూడా వచ్చింది సాధారణ అల్లుళ్లకు లభ్యం అయ్యే జామారే కాకుండా రిస్టువాచీ కూడా ధర్మారాయుడికి లభ్యం అయింది వాటిని పుచ్చుకొనవలసిందని చెబుతూ మామయ్య అన్నాడు. 'ఏమిటో పెండ్లయిన తర్వాత నాలుగుపండుగలు జరిగాయ్ ప్రతీ పండుగకూ యేదో ఆటంకం వస్తానే ఉంది దేవుడిదయవల్ల యీనాటికయినా – మీ దంపతులు–ఈయింట్లో తిరిగి ఆనందాన్ని చేకూర్చారు వాచీ పెట్టుకొని కొత్తబట్టలు కట్టుకో' అని

ధర్మారాయుడు మామయెదుట 'నాకీ వాచీ అక్కర్లేదండీ'–అనిమాత్రం అనకలిగాడు!

'ఏం నాయనా?'–అని ఆయన ప్రశ్నించాడు

'వాచీ నే కొనుక్కొనగలను లెండి'–అని ధర్మారాయుడి సమాధానం

ఈ సమాధానం ధర్మారాయుడి మామకు మంచి ఆశ్చర్యం కల్గించింది

'కొనుక్కొనలేకపోవటం యేమిటి నాయనా మా ఆనందం కొద్దీ–మేం యిస్తున్నప్పుడు, మాకు సంతోషం కల్గించటంకోసం నువ్వు తీసుకోవాలి' అన్నాడాయన

'మాకు ఆనందం యిచ్చేవి మేము కోరుకొన్నవి వాటిని మీరు యిచ్చి ఆనందం కల్గించాలి' – అన్నాడు ధర్మారాయుడు

ఆయన విషయం సరిగా బోధపరుచుకొనలేక 'సరే నీయిష్టం నాయనా బట్టలయినా మరికట్టుకుంటావా?'–అని అంటూ లోపలికి వెళ్లాడు లలిత వచ్చి— విషయం గ్రహించలేక–ఏమండీ ఆ కోపంగేనికి? పండుగపూటవాచీ చేతిని పెట్టుకొని పెద్దవాళ్లకు ఆనందం కల్గించకుండా—ఏమిటీ పెంకితనం?' అంది ఆమె

'నా పెంకితనం నావద్దనే ఉంటుంది నా విషయం నీకనవసరం' అన్నాడు ధర్మారాయుడు, కోపం మొహంలో చూపిస్తూ

తెల్లబోతూ ఆమెకూడా లోనికి వెళ్లిపోయింది నిజంగా ధర్మారాయుడికి కోపం లేదు, వాళ్ళు వెలవెలబోతే తన పాచిక పారుతున్నందుకు లోలోన నవ్వుకొన్నాడు!

అల్లుని నడవడివిషయం యింట్లో పెద్దచర్చ జరిగింది ఆ సందర్భంలోనే— ధర్మారాయుడికి కావలసిన మాటలు కూడా దొర్లాయి లలిత అన్ని విషయాలూ చెప్పింది గ్రామఫోనుసంగతి యెత్తటం తోటే—ధర్మారాయుడి మామకు విషయం తెలిసివచ్చింది కారణం బోధపడింది

ఆయన ధర్మారాయుడివద్దకు వెళ్లి, 'నాయనా ఆమాత్రందానికి కోపం యెందుకోయ్ పనిలోపడి ఆ సంగతే మరచిపోయాను ఒక నెలరోజుల్లో నువ్వు కోరుకొన్నది తప్పక కొనియిస్తాను ముందివి తీసుకో'—

ధర్మారాయుడు లోలోన సంతోషించాడు, ఎందుకులెండి అంటూనే నూతన వస్త్రాలు ధరించటం చేతికి వాచీ పెట్టుకొనటం జరిపాడు!

పండుగ సంతోషంగా వెళ్లిపోయింది భార్య భర్తకోసం, భర్త ఉద్యోగంకోసం తిరిగి రాజమండ్రి చేరుకొన్నారు!

మామ యిచ్చిన వరతు ప్రకారం నెలరోజులకాలం దాటిపోయింది ఆయన ఉలకక పలకక ఊరుకొనేసరికి తిరిగి ధర్మారాయుడికి కోపం పుట్టుకువచ్చింది, పట్టుదల అభివృద్ధిపొందింది ధర్మారావు స్వయంగా గ్రామఫోను కొనుక్కొనకలడు, కాని కొనటం యిష్టంలేదు, తన పట్టుదల యేదో విధంగా నెగ్గాలి! నెగ్గితీరాలి

తాను–విషయం మరవలేదన్న సంగతి తెల్పుతున్నట్లుగా–స్నేహితుని యెరువు గ్రామఫోను క్రొత్తది ఒకటి తెచ్చి యింట్లో ఉంచాడు, రాత్రింబగళ్లు యేకధాటిగా వేసిన రికార్డు వేస్తూ, తీసిన రికార్డు తీస్తూ లలితకు మంచి విసుగు తెప్పించాడు, కాని యేంచేస్తుంది? ఆమె కొంచెం విసుగుదలతో నోరు తెరిస్తే చాలు 'ఏం చేయమంటావ్ కొనిచ్చేది లేకపోయినా కనీసం కోర్కయినా తీర్చుకొనవద్దంటావా? – ఎరువు సొమ్ము ఎంతకాలం యింట్లో ఉంటుంది? కొనుక్కొన్న కొత్తవస్తువు స్నేహితుణ్ణి బతిమాలితేయిచ్చాడు' అనేవాడు ధర్మారాయుడునవ్వుతూ ఆఫీసు సమయం మినహా – అన్నికాలాల్లోనూ గ్రామఫోను మ్రోగుతూనే ఉండేది

మొత్తంమీద ధర్మారాయుడిమామ–అల్లుని కోర్కె తీర్చటానికని వచ్చాడు ఇంట్లో గ్రామఫోను మ్రోగుతోంది–అల్లుడు యింట్లోలేని సమయంలో– ఎవరిది యేమి అని–కుమార్తెను ప్రశ్నించి— ఫోను వివరాలు తెలిసికొని—బజారుకు వెళ్ళాడు!

సాయంకాలం – ధర్మారాయుడు తిరిగి వచ్చి— యెరువు తెచ్చిన గ్రామఫోను పంపివేయబోతూంటే–హఠాత్తుగా అది క్రిందపడి – దెబ్బతింది రికార్డులు ముక్కలయ్యాయి స్ప్రింగు తెగింది

సరిగ్గా యీ సంఘటన జరిగిన సమయంలోనే ధర్మారాయుడి మామ అనేరకం—క్రొత్త గ్రామఫోనుతో, సరికొత్త రికార్డులతో లోపలికి వచ్చాడు

తన సంగతి అటుంచి, ఎరువు గ్రామఫోను పంపవలసిన అవసరం ధర్మారాయుడిమీద ఉండిపోయింది అంగువల్ల ముందూ వెనకా యోచించకుండా — మామయ్య తెచ్చిన సరికొత్త గ్రామఫోను, రికార్డులతో సహితంగా తాను యెరువు తెచ్చుకొన్నవాళ్ళకు దీనిని అప్పగించి వచ్చాడు

ధర్మారాయుడికి–స్ప్రింగు తెగిన గ్రామఫోనూ, విరిగి ముక్కలయిన ప్లేట్లూ మిగిలాయి ఇదంతా చూచిన ధర్మారాయుడి మామ మాత్రం—ఊరుకుండలేక — తిరిగి గ్రామఫోను పాతిక రూపాయలతో బాగు చేయించి—మళ్ళీ కొత్త రికార్డులు కొనియిచ్చాడు!

ఈ సంఘటనకు అంతా ఆశ్చర్యపోయారు ధర్మారాయుడి మామ జరిగిన విషయం తలచుకొంటూ ఉస్సురనుకొన్నాడు కాని ధర్మారాయుడు మాత్రం—గ్రామఫోను మామచేత కొనిపించాడు గదా అని సంతోషించాడు! ★